

Zpravodaj národní rady SFŘ

2012 - 2015

ČÍSLO 2

ŘÍJEN 2012

Kultura daru a důvěra v pomáhající stát (Už zase budou volby!)

Uvnitř naleznete:

Co bude

- blahořečení 14 mučedníků
- formační seminář
- volby a vizitace
- pouť Velehrad

Co bylo

- zasedání národní rady
- Youfra a SFŘ v Lisieux
- pouť na Hostýn
- pouť na Hrádek
- volební kapituly
- bratři, kteří nás předešli
- výstava k mučedníkům

Různé

- rozdělení patronátů
- Cena věrnosti
- návštěva Svaté země

a mnoho dalšího povídání a
fotografii z našeho života

Žijeme v době, kdy se můžeme spoléhat na pomoc státu. Jak tomu bylo dříve? Jedna z našich františkánských kongregací vznikla takto: kněz, který šel ráno do kostela, našel na schodech ženu s dítětem. Žena byla mrtvá, dítě žilo. Vzal dítě a požádal jednu farnici, aby se ho ujala. On sháněl peníze. Přidaly se další ženy a nakonec z toho byla jedna z větví řeholního III. řádu sv. Františka. Na vesnicích žila dříve řada rodin, které se ujaly osiřelých dětí – a nedostaly žádnou sociální podporu. Už přes 100 let vytvářejí evropské státy systém státem organizované podpory, který pamatuje na nejrůznější situace lidí a pomáhá jim. Stát získává finanční prostředky výběrem daní, případně povinným veřejným pojištěním. Státu dáváme asi čtyři desátky svých příjmů. Aby to všechno fungovalo, musí lidé platit, peníze se nesmí ztrácet a vlastní organizace sociálního systému nesmí být drahá.

Na účast věřících v demokraticky uspořádaném státu pamatuje katechismus katolické církve ve čl. 2240: „...spoluzodpovědnost za obecné blaho nese s sebou mravní požadavek platit daně, vykonávat volební právo a bránit zemi.“ Každý z nás má osobní odpovědnost za výsledek voleb. Poté, co katolická církev omezila působení duchovních v politice, přenesla mnohem větší povinnosti na laiky. My jsme sekulární řád, řád, který je určen pro působení „ve světě“ a volby jsou tedy naši starostí. Jít k volbám je naší povinností. Ale koho volit? Nabízím pár kritérií pro výběr kandidátů:

- Jaký má názor na ochranu lidského života od početí po přirozenou smrt?
- Jaký má názor na rodinu jako celoživotní společenství muže a ženy?
- Jak je citlivý a současně rozumný v sociální problematice (skutečně bude pomáhat jen těm, kteří si sami nemohou pomoci?)
- Jak vidí ekologii? Má úctu ke všemu stvořenému?
- Je dobrým ekonomem, nezpronevěří veřejné peníze, nezadluží nás?
- Jaký má vztah k církvi?

V demokratické společnosti je vláda svěřena voleným lidem. Ti mohou vést společnost k „lepším časům“, ale také ke krizím až bankrotu. A krize vždy postihne jen nižší vrstvy. Udělejme vše, aby se tak nestalo.

Někdo namítne: „Já nemám koho volit, mezi kandidáty není nikdo, kdo by alespoň trochu splňoval uvedené požadavky!“ Na to odpovídám: možná jsi nebyl ochoten sám kandidovat, možná, že ses politicky neangažoval, a tak nemohl ovlivnit program a kandidátku politické strany, možná tě tvoje strana zklamala a ty jsi nepřemýšlel o jiném, třeba bys se stejně smýšlejícími mohl založit novou stranu – máte-li na to.

Stát, který zajišťuje řadu veřejných služeb, je velké dobrodiní. I on však stojí na kultuře daru: lidé musí být ochotni platit daně a angažovat se v politice, aby byli zvoleni ti, kteří stát /obec, kraj/ dobře povedou. Skutečně fungující stát není samozřejmostí. Modleme se za dobrý výsledek voleb, zejména, aby Pán obrátil nás samé ke kultuře daru. Bůh je Dar.

Jiří Šenkýř

Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné,
nyní i v hodinu smrti naší.

Na co se můžeme těšit

Program blahořečení 14 pražských mučedníků – informace pro členy SFŘ

Na slavnost blahořečení je přihlášeno více než 120 členů našeho řádu z České republiky, 10 ze Slovenska a také jedna sestra z Německa. Mezinárodní bratrské společenství (CIOFS) bude zastupovat bratr Tibor Kauser z Maďarska.

Program:

Čtvrtek 4. 10.

Zahájení novény k blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků Bedřicha Bachsteina a druhů, františkánů (vydalo nakladatelství Paulínky). Je to možnost pro všechny členy SFŘ se aktivně duchovně připravit a podílet na beatifikaci.

Čtvrtek 11. 10.

16.00 – 18.00 hod Autogramiáda knihy Jiřího Zajíce „Cena věrnosti“ v knihkupectví sester Paulínek u kostela Panny Marie Sněžné v Praze

Pátek 12. 10.

18.00 hod mše sv. v kostele Panny Marie Sněžné (Jungmanovo nám. 18)

20.00 koncert – Clarinet Factory & Alan Vitouš (perkuse), Petr Nikl (světelná performance) rovněž v kostele PMS.

Sobota 13. 10.

10.00 Beatifikace při mši svaté v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha – hlavní celebrant kardinál Angelo Amato (prefekt pro blahořečení a svatořečení). Sraz členů SFŘ v 8.15 hod před budovou probošství (vpravo od vchodu do katedrály – vezměte si označení členů SFŘ – Tau) a společný odchod do katedrály, potom účast na předprogramu v 9.15 hod.

15.00 komentovaná prohlídka kláštera a kostela PMS a návštěva výstavy 14 pražských mučedníků v ambitech kláštera a také hrobu 14 mučedníků v kapli sv. Michaela

19.00 vystoupení souboru Hradišťan v kostele PMS

Neděle 14. 10.

10. 00 Slavná mše svatá v kostele PMS- hlavní celebrant Jozé Rodríguez Carballo OFM, generální ministr. Po mši sv. bude nádvoří kostela dedikováno Čtrnácti pražským mučedníkům.

Pozvání na oslavy blahorečení v rodišti Bedřicha Bachsteina v Horní Pěně

Jeden ze čtrnácti pražských mučedníků vikář Bedřich Bachstein pochází z obce Horní Pěna u Jindřichova Hradce (viz foto). Proto zde v kostele sv. Michaela bude v neděli 21.října v 10.30 hod. slavná mše svatá. Při mši bude znovu vysvěcen zvon Marie, který se za 2. světové války ztratil a nyní byl nalezen. Oslavy rodáka z Horní Pěny budou pokračovat ve spolupráci s obecním úřadem výstavkou a také setkáním s rodáky – krajany z Německa.

Plánované bratrské a pastorační vizitace:

František Reichel: 13.11.2012 v MBS Jilemnice

Luboš Kolafa: 1.11.2012 v MBS Liberec

Alexandra Tesaříková: 4.11.2012 v MBS Praha PMS

Jaroslav Antoš: 11.11.2012 v MBS Frýdek-Místek

Plánované volební kapituly:

František Reichel: 20.10.2012 v MBS Příbram

Zdeňka Nečadová: 9.12.2012 v MBS Brno Husovice

Podzimní **FORMAČNÍ SEMINÁŘ** 9. - 10. listopadu 2012 Brno - Petrinum, studentský církevní domov Veveří 15, Brno **Přihlášky zašlete nejpozději do 15. října 2011**

Noclehy budou hrazeny z prostředků NR SFŘ ČR
Zájemci o sobotní snídaně a obědy zaplatí na místě.

Pozn. Účastnický poplatek se již neplatí.

Doprava: Z hlavního nádraží do Petrína tramvají č. 12 nebo 13 směr Královo pole, zastávka Grohova. Skalní účastníci vědí, že sraz je po mši sv. před kostelem a jdeme pěšky.

Adresa: Klášter kapucínů
Sekretariát NR SFŘ v ČR
Kapucínské nám. 3003/5
602 00 BRNO

e-mail: lubos.kolafa@kolafa.name

e-mail: narodniradasfr@gmail.com

(pokud můžete, přihlášky pošlete e-mailem)

nebo na adresu:

Luboš Kolafa, Žlutická 5, Plzeň 323 00

Formační semináře jsou především určeny pro ministry a formátory MBS. Program je zaměřen především pro ně a jejich obětavou práci v MBS.

Formační semináře formují ministry a formátory ke službě, pro niž byli vyvoleni modlitbou.

Účast všech ostatních členů z MBS jsou samozřejmě vítána. Čím více nás bude, tím větší povzbuzení.

Program:

Pátek

17,00 mše sv. u kapucínů

18,00 ubytování

19,00 společná večeře

(Františkánský rituál – jídlo sebou nejen pro sebe)

Sobota:

08.30 mše sv. /kaple Petrinum/

09.45 workshop formátorů MBS

a) **Úvodní přednáška: Význam formace**

b) **Workshop : Účinná formace v MBS**

Čím se lišíme od ostatních křesťanů? Co nás charakterizuje jako františkány? Proč jsem si vybral cestu ve stopách Sv. Františka?

12.00 Anděl Páně

14.00 Čím žijí mladí sekulární františkáni ve světě? Čím žijí u nás?

Prezentace myšlenek ze setkání Františkánské mládeže v Lisieux, ale i u nás.

15.00 závěr a požehnání

MBS v.....přihlašuje

Jméno	pátek nocleh	sobota snídaně	sobota oběd

Kající pouť Velehrad – Antonínek

připravuje na sobotu 6. 10. MBS v Uherském Hradišti ve spolupráci s bratry františkány v Uherském Hradišti, Maticí velehradskou, Maticí svatoantonínskou.

V 10 hod. se odchází od baziliky na Velehradě; trasa vede přes Uherské Hradiště, Ostrožskou Novou Ves a Ostrožskou Lhotu k Antonínku, kde bude v 18 hod. mše sv.

Co se dělo v našem řádu

Ze zasedání Národní rady SFŘ

Národní rada se sešla ke své třetí schůzi ve dnech 14. a 15. 9. 2012 u příležitosti pouti SFŘ na sv. Hostýn. Projednávala tyto záležitosti:

- Přípravu vizitace našeho národního společenství členy mezinárodní rady (termín, místo, příprava dokumentů)
- Blahořečení 14 pražských mučedníků – informace o přípravách (zajištění programu a služeb, vydání publikace J. Zajíce: Cena věrnosti).
- Informace o stavu příprav podzimního formačního semináře (program)
- Zpráva o cestě do Lisieux – viz zvláštní článek ve Zpravodaji
- Vydání dotisku hnědé knihy Dokumentů
- Zprávy z vykonaných vizitací a voleb
- Dr. Nosek – příprava pro schůzku s postulátorem
- Informace o vydávání a struktuře Zpravodaje
- Informace o úpravě webových stránek SFŘ
- Termíny vizitací a kapitul MBS
- Zpráva hospodáře o příjmech a vydáních od 23.6. 2012 do 14.9. 2012 .
- Různé (podpisové vzory členů národní rady, kompetence)

Poznámka: Podrobná informace, tj. kompletní zápis z jednání Národní rady 14. a 15. 9. 2012 bude vyvěšen na www.sfr.cz.

ZPRÁVA O 1. SPOLEČNÉM EVROPSKÉM KONGRESU OFS A YOUFRA

Doba konání: 9. - 15. července 2012

Místo: Lisieux ve Francii

Téma: „Duc in altum“

Zaměření: vzájemně se poznat osobně a sdílet zkušenosti života františkánské identity v různých evropských zemích v OFS a v YouFra. Společně hledat odpověď na výzvy, kterým Evropa v současné době čelí.

Proč Lisieux? Evropská františkánská mládež chce čerpat z dynamismu sv. Terezie od Dítěte Ježíše a

hledat podobnosti mezi učením nejmladší „ Učitelky církve“ a „chud'áška z Assisi“. Její matka Zeligie Martinová byla také členkou Sekulárního františkánského řádu. Lisieux je tedy velmi vhodným místem pro společný projekt odhalování milosti příslušnosti k OFS a YouFra a k probuzení nové misionářské horlivosti.

Přítomni: zástupci ze 33 zemí

České NBS SFR zastupovala: Marie Magdalena Janáčková OFS

Ve skupině YouFra byly za Českou republiku přítomny: Lucie Anděla Mondeková OFS a Jaroslava Frajová

Program a průběh: Začali jsme v pondělí odpoledne společnou prohlídkou nejvýznamnějších míst v Lisieux. Zahajovací mše svatá byla v katedrále sv. Petra a předsedali jí naši generální duchovní asistenti. Večer se jednotlivé země představily formou kulturních vystoupení. Další den se představila jednotlivá Národní bratrská společenství formou power pointových prezentací a výstavkou i nabídkou ve stáncích. Každý den jsme slavili různé církevní události v kapli v Ermitage, v katedrále, v bazilice, v kryptě. Navštívili jsme poutní místo Horu sv. Michaela archanděla. Na navštívených místech jsme zasvětili sebe, naši činnost, naše rodiny i členy našich NBS a jejich rodiny. Dialog s panem kardinálem Schönbornem na téma „Výzvy pro evropskou církev“ probíhal přes telemost.

Některé činnosti byly společné pro OFS i pro YouFra, jiné byly samostatné. Stejným způsobem byla zorganizována i práce ve skupinách. Témata práce ve skupinách byla rozdělena podle centra zájmu: 2X formace, politická oblast, YouFra a rodiny. Pracovní skupiny prezentovaly své výsledky na následném plenárním zasedání. Velmi milý a osvěžující program ve chvílích, kdy se na něco čekalo, pohotově připravila vždy aktivní YouFra.

Dokumenty i oficiální zápisy budou zpracovány a dodány dodatečně. Kromě modliteb a práce jsme také ochutnali místní speciality: Cider, Calvados, crepes a různé koláče i další speciality vyrobené z jablek.

Byl to čas naplněný intenzivní prací a milostí Ducha svatého. Mnozí z bratří a sester se těší, že navštíví naši zemi a Prahu.

Zapsala: Marie Magdalena Janáčková, zástupce člena mezinárodní rady, 24. července 2012

PS: Mám dvacet stránek vlastních poznámek a asi stovku fotografií

plus prezentace z jiných zemí. Podrobné dokumenty ještě obdržíme v blízké budoucnosti. Je to dost rozsáhlý materiál, proto nabídnu jen ochutnávku:

1. Co potřebuje náš kontinent, je obecně obsaženo v Závěrech XIII. Generální kapituly v Sao Paulu. Zítra vše začíná: „Ora et labora“, „Duc in altum“
2. Tentokrát nebudou žádné nové závěry, protože máme pokračovat v plnění Závěrů XIII. Generální kapituly ze Sao Paula 2011
3. Důvěrně spojení pracovat s Ježíšem

4. Věnovat pozornost podnětům ustavené YouFra
5. Evangelium říká, **jak můžeme evangelizovat**: a) přijmout Ducha svatého. Přijetím poselství od YouFra - priorita b) přítomnost ve světě. Poselství kardinála Schönborna je prioritou c) každý má vyjádřit, že patří do církve, svědčit o Evangeliu, mluvit o životě v YouFra.
6. **Naší základní výzvou je naše identita**: vědět, kdo jsme, znát naše zdroje (Evangelium, Řehole...). My jsme zodpovědní a my máme poslání.
7. Kněží mají také zodpovědnost a poslání, buďme za ně vděční. Nesudme je, máme jich nedostatek.
8. Deset životů by nestačilo, abychom naplnili vše, co je obsaženo ve františkánské spiritualitě.
9. **Výzva**: „Křesťané, neoddělujte se od ostatních občanů. Následujte ukřižovaného a vzkříšeného Krista a s ním jděte do světa. My jsme vůdci, které svět potřebuje.“
10. Výzva pro duchovní asistenty: přemýšlet, jak vybírat bratry a sestry pro tuto práci a pro asistenci
11. **Inspirace**: V Bosně je velmi žádaný kněz, který přitažlivým způsobem mluví o „Teologii těla“ od papeže Jana Pavla II.

Náš úkol je: a) dát jasnou informaci, b) svědčit svým životem, c) žít dnes naši dnešní realitu.

Národní františkánská pouť 2012

Národní františkánská pouť reprezentuje Sekulární františkánský řád na nejživějším poutním místě v České republice na sv. Hostýnu, který je zároveň nejvýše položenou sakrální stavbou v naší zemi. Jsou na ni zváni jednou za rok sekulární františkáni ze všech místních bratrských společenství v ČR i ze zahraničí. Skutečně se najdou jednotlivci, kteří přijíždějí až z druhého konce republiky a ze Slovenska. Výhodou je, že se jí účastní i křesťané z jiných farností a tak mohou více vnímat roli sv. Františka v dějinách církve a úlohu františkánství pro dnešek.

Tradiční program **páteční** františkánské večere s modlitebním rituálem byl zpestřen výtečným burčákem od sv. Antoníčka.

Mše, kontemplace a nešpory s otcem Petrem Petřivalským nás naladily na sváteční druhý den.

Členové Národní rady zasedali až do půlnoci.

Sobotní slavnostní mši v bazilice celebrouval O. Bogdan Sikora a jako řádný minorita respektoval téma svátku plačící Marie a rozplakal naši duši nad tím, jak snadno povolujeme hříchu, aby nad námi kraloval. Je třeba vést luhovní boj s peklem!

Mgr. Karel Skočovský Ph.D v nás probudil radost z toho, jak malířské umění během staletí rostlo od Marie královny k Marii prosté ženě, tak, jak ji vnímáme dnes. Kdo měl nedůvěru k lidové tradici provázející úctu k Marii, začal mít rád tu Marii opravdovou, provázenou Božím svatým Duchem.

Křížová cesta vedla naše modlitby s připomínkou největšího svátku františkánů v ČR. O blahorečení 14 františkánských mučedníků se tak dozvědělo mnoho dalších poutníků, kteří se k nám před bazilikou přidali.

(autor- Luboš Kolafa, formátor)

Ohlédnutí za CMP 2012 a jak dál

Skončilo putování XXXI. ročníku Cyrilometodějské pouti z Levého Hradce na Velehrad (a také její tradiční moravské části z Nového Jičína na Velehrad). Putování v roce 2012 bylo nejdelší v historii této poutě. V 17 etapách (vždy o třetím víkendu v měsíci) jsme ušli celkem 395 km. A také účast byla hojnější než v předchozích letech – vždy přesahovala 20 účastníků. Při jejím hodnocení je nutno vzpomenout všech čtyř aspektů, které poutníci v jejím průběhu prožívají: tj. duchovní stránky, poutního společenství, vnímání díla Stvořitele a fyzické námahy.

Duchovní rozměr CMP se již tradičně orientuje na společnou mši svatou, modlitbu duchovní zamyšlení (meditaci).

Při zahájení na mši svaté, kterou sloužil Bogdan Sikora OFM Conv. a koncebroval křtinský děkan Mons. Jan Peňáz se v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci (Ubi Christianita incepta est – kde započalo v Čechách křesťanství) v sobotu 18. února tradičně sešlo více než 90 poutníků z Čech i Moravy. Bylo zde vzpomenu událostí, které zde proběhly: 19. 2. právě před 1030 roky zvolení druhého pražského biskupa sv. Vojtěcha a slavná mše sv., kterou zde o 1000letém výročí 19. února 1982 sloužil otec kardinál Tomášek a také 30. výročí zahájení této poutní tradice. Ve všech následujících nedělních etapách jsme měli možnost účastnit se mše svaté v daném místě. V závěrečných etapách z Olomouce jsme slavili mši svatou denně, díky O. Jiřímu Putalovi (z Chropině), který s námi tuto část absolvoval. A v pátek 24. srpna jsme se zúčastnili večerní mše sv. v Buchlovickém kostele sv. Martina společně s mládeží, která putovala z Vranova nad Dyjí. Během posledních etap bylo možné cestou využít doprovázející kněze ke svátosti smíření nebo k duchovním rozhovorům. A na úplný závěr doputovalo do velehradské baziliky 460

V Olomouci jsme vykročili po mši sv. od kapucínů

pěších poutníků a 250 autobusů plných jedoucích poutníků na mši svatou, kterou sloužil brněnský biskup Vojtěch Cikrle a spolu s ním 21 kněží.

Hlavní modlitbou CMP jsou čtyři růžence, které podle tradičního „knowhow“ domluveného s kardinálem Františkem Tomáškem má zaměření:

- Radostný růženec za církve v naší vlasti,
- Růženec světla za mír a Evropu,
- Bolestný růženec za nás poutníky, ale i za naše blízké doma a za ty, kteří nám na cestě pomáhají,
- Slavný růženec za církve ve světě a na úmysl Svatého otce.

Úvod (Věřím v Boha...) se modlíme vždy před vykročením celá skupina společně, růžence rozložené během dne v pěticích. V poledne je modlitba Anděl Páně a podle možností jsou ranní a večerní chvály.

Duchovní témata v letošním ročníku měla dva okruhy:

- V první (české) části jsme si připomínali (jako přípravu na rok víry, který vyhlásil Sv. otec Benedikt XVI), že víra v Hospodina je v Božím lidu zakořeněna od nepaměti. A tak jsme vzpomněli praotce Abraháma a další patriarchy a proroky, včetně bezprostředního Kristova předchůdce Jana Křtitele.
- Ve druhé (moravské) části společně s dalšími skupinami jsme rozjímalí o devíti plodech (ovoci) Ducha svatého, kterými jsou láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost a zdrženlivost. Texty připravil otec J. Peňáz.

Poutní společenství CMP je mnohočetné a prakticky představuje pestrost i jednotu naší

Poutníci ze všech tras se setkávají na Velehradě

matky církve. Uskutečňuje se v několika rovinách:

- Mezi poutníky samými, neboť pochází z různých míst a farností – zejména z Prahy, Chomutova, Jihlavy, Jílového, Čechtice, Jindřichova Hradce, Lovosic, Otročkova a dalších. A také mezi těmi, kteří právě jdou a těmi, kteří nemohou, ale duchovně je doprovází
- Mezi poutníky a těmi, s kterými se v jednotlivých farnostech setkávají a jim poskytují různé služby – ubytování, stravování, dopravu, vyprovázení a vedení po cestě apod.
- Mezi poutníky z tradičního levohradeckého proudu a mezi poutníky dalších sedmi moravských proudů, kteří letos již došli na Velehrad po dvanácté.
- Zvláštní kouzlo má výstup, setkání všech proudů při společné modlitbě a zpěvu

předposlední den pouti na Klimentku.

- Mezi poutníky putujícími a těmi, kteří chodili dříve. Již v předvečer pouti se dostavilo přes dvacet poutníků – veteránů (tj. těch, kteří pouť zakládali a těch, kteří chodili tuto pouť v minulém století) na besedě na faře a potom na mši sv. v kostele sv. Ludmily v Praze – Horních Počernicích.

Vnímat Boží stvořitelské dílo během putování přináší radost všem. Vždyť jen v tomto posledním ročníku jsme měli příležitost projít po břehu krásných řek:

Vltavy, Labe, Cidliny, Orlice a Moravy, četných potoků a také rybníků, zejména v okolí Tovačova. Mnoho tras bylo přes lesy, ale také kopce s nádhernými výhledy.

Na to navazují i krásné stavby a to nejen sakrální - kostely, kaple, kapličky, Boží muka a kříže, ale i hezké vesničky a pěkná města. Letošní trasa nás vedla přes Brandýs nad Labem, Starou Boleslav, Lysou nad Labem, Nymburk, Poděbrady, Týnec nad Labem, Pardubice, Holice, Choceň, Ústí nad Orlicí, Lanškroun, Bouzov, Náměšť na Hané, Olomouc, Kojetín, Cetechovice a Buchlovice.

Fyzická námaha je nedílnou součástí putování. V průběhu cesty jsme si „užili“ všeho – krásného

Poutníci na posledním kilometru před Velehradem

a příjemného počasí, ale také mrazíků, dešťů a lijáku. A samozřejmě zejména v posledních dnech značných teplot i přes 30°C. Kromě toho někdy i hrbolatý povrch, led nebo bláto.

Závěrem je třeba poděkovat našemu Pánu za tyto dary, Panně Marii a andělům strážným za doprovod, ale také všem, kteří nás doprovázeli modlitbami nebo poskytovali materiální podporu.

Mimořádný dík však patří našim dvěma "bafuňářům" Karlovi Č. a Bohoušovi K., kteří nás doprovázeli svými auty a přivázeli, odváželi a bylo-li třeba i popovázeli.

Závěr pouti u hrobu arcibiskupa Stojana

A jak v roce 2013??

To si budeme s celou církví připomínat jubileum 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje.

Zveme tedy všechny k účasti. S pomocí Boží bychom chtěli začít XXXII. ročník na Levém Hradci v sobotu 16. února 2013 tradičně mši svatou v 10. hod a potom vždy o třetím víkendu v měsíci pokračovat. V Novém Jičíně předpokládáme zahájení v neděli 24. února ve španělské kapli. A závěrečná etapa bude opět ve dvou proudech na Velehrad – z Boršova a Buchlovic v sobotu 24. srpna 2013.

Poznámka: Podrobnosti o letošní i připravované CMP včetně fotogalerie a aktuální informace naleznete na [www. sfr.cz](http://www.sfr.cz) a www.poutnik-jan.cz.

František Reichel

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ PROFESÉ V LETOŠNÍM ROCE:

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	Výročí
Praha Spořilov	Herink	Jan	06.04.1947	65
Plzeň	Pták	Václav	03.11.1952	60
Plzeň	Němec	Miroslav	02.04.1972	40
Plzeň	Škodová	Ludmila	02.04.1972	40
Plzeň	Vlnařová	Jana	06.10.1972	40
Zlín	Husek	Jan	25.03.1977	35
Zlín	Husková	Marie	25.03.1977	35
Plzeň	Kryšlová	Marie	23.07.1977	35
Praha PMA	Turková	Romana	15.10.1977	35
Karviná	Rejdová	Františka	26.08.1982	30
Praha Spořilov	Lacman	Josef	02.10.1982	30
Brno, Husovice	Hudaň	Petr	08.10.1982	30
Brno, Husovice	Hudaňová	Helena	08.10.1982	30
Brno, Husovice	Mendelová	Viola	08.10.1982	30
Šternberk	Švecová	Pavla	10.10.1982	30
Praha Spořilov	Vašků (Bulínová)	Jitka	01.01.1987	25
Praha Spořilov	Muller sr.	Miloslav	10.01.1987	25
Praha Spořilov	Zajíc	Jiří	10.01.1987	25
Frýdek-Místek	Olková	Hana	09.06.1987	25
Frýdek-Místek	Šmalcová	Anna	09.06.1987	25
Šternberk	Holík	Jiří	04.10.1987	25
Šternberk	Novák	Štěpán	04.10.1987	25
Šternberk	Nováková	Dobromila	04.10.1987	25
Frýdek-Místek	Hasal	Karel	24.11.1987	25
Frýdek-Místek	Hasalová	Marie	24.11.1987	25
Příbram	Ciklerová	Milada	29.11.1987	25
Čeladná	Alexa	Petr	14.12.1987	25
Liberec	Krůžela	Josef	24.12.1987	25

BRATŘÍM A SESTRÁM PŘEJEME A U PÁNA VYPROŠUJEME HOJNOST MILOSTÍ A RADOSTI ZE ŽIVOTA VE SPOLEČENSTVÍ SFŘ

Pout' na Hrádek u Vlašimi

Tradice poutí do kostela sv. Matouše k Mariánskému obrazu na oltáři, kde je zároveň obraz stigmatizace sv. Františka začala „v dobách rozvíjející se socialistické společnosti“. Iniciátorem této terciářské tradice byl „několikrát trestaný“ nepolepšitelný a dokonce bez státního souhlasu(!) otec Alois Moc, OFM. Díky jeho „podvrtné činnosti“ vznikly a jsou dosud tři Místní společenství – v Praze na Spořilově, u sv. Anežky a v Krči u sv. Františka z Assisi a v Černošicích. Proto také členové těchto i dalších společenství se každoročně scházejí v okruhu svátku stigmatizace sv. Františka na Hrádku při mši svaté a následném agape a rozhovorech. A od roku 1995 se závěrečnou modlitbou nad hrobem patera Moce v nedalekých Radešovicích (odkud pocházel).

Nejinak tomu bylo i letos v sobotu 22. října. Část poutníků šla pěšky z Vlašimi při modlitbě radostného růžence. Ostatní se připojili u mariánské kapličky (a pramene) ke společné modlitbě Anděl Páně. Následovala mše svatá, kterou sloužil otec Jiljí Příbyl, OFM (též odchovanec otce Aloise). V homilii v návaznosti na evangelium (Mk 9,31) nám vysvětlil, jak máme používat ruce pro Krista. A dále bylo jako vždy – agape, povídání a modlitba u hrobu. Bohu díky za otce Moce, Bohu díky, že můžeme pokračovat v této tradici.

F. Reichel

Volební kapitula v Moravské Třebové I.

Dne 11.8. 2012 slavili volební kapitulu bratři a sestry v Moravské Třebové I. V tamním františkánském klášteře se schází toto společenství, které má 14 členů s trvalou profesí a jednu kandidátku. Ministrem byl zvolen br. František Kolomazník. Společenství tvoří převážně členové ze širokého okolí Moravské Třebové, společenství Moravská Třebová II jsou spíše domácí. Kapitule předsedal Jiří Šenkýř.

Volební kapitula MBS Staré Město

se konala 15.8.2012. Ministrem byla zvolena sr. Ludmila Zita Chlachulová. Z celého společenství se aktivně schází jednou měsíčně v sakristii kostela asi polovina, tj. 7 členů, jejichž věkový průměr je 75 let, takže někteří už nemohou docházet. Zaměřují se hlavně na modlitbu a drobnou výpomoc ve farnosti. Za Národní radu SFŘ se kapituly zúčastnila H. Reisfeldová

Bratr malíř Jan Herink

22. července 2012 zemřel ve věku 94 let akad. malíř Jan Herink. Byl profesně nejstarším členem společenství Praha– Spořilov. Datum jeho profese je 6.4.1947 a mezi františkány ho přijímal otec Jan Ev. Urban u Panny Marie Sněžné.

Jan Herink se narodil v Praze 18.3.1918 v rodině architekta Josefa Herinka a Marie rozené Jůzové z Vodňan.

Rodinné prostředí ho vedlo k zájmu o historii, výtvarné umění, literaturu i hudbu. Tatínek projektoval např. významnou stavbu školy v Suchdole, maminka znala jako malá holčička ve Vodňanech básníka Julia Zeyera, zpívala na kůru, hrála na housle a byla z hudební rodiny.

Jan Herink studoval v letech 1935 – 1938 profesuru kreslení na Vysoké škole architektury v Praze u profesorů Cyrila Boudy, Oldřicha Blažíčka, Josefa Sejпка. Studium mohl dokončit státní zkouškou až po válce roku 1945.

V letech 1947 – 1949 vyučoval kreslení na Arcibiskupském gymnáziu v Praze – Bubenci.

Po jeho zrušení byl činný jako ilustrátor a knižní grafik, výstavní výtvarník v Divadle hudby i jevištní výtvarník. Jako učitel výtvarného oboru na Lidové škole umění v Praze – Břevnově působil zase v šedesátých a sedmdesátých letech.

Již za války připravoval bohatý ilustrační materiál pro knihu Čenka Zíbrta „Veselé chvíle v životě lidu českého.“ Na obrázcích je vidět jeho preciznost, smysl pro detail i zkratku. Kniha byla připravena k tisku již r. 1942, ale vyšla ve Vyšehradu až v roce 1950. A znovu vyšla s velkým úspěchem v reedici roku 2006.

Pro Vyšehrad ilustroval ještě knihy Jana Aldy, I. R. Malé, Dominika Pecky a dalších.

Ve Výstavní síni Divadla hudby vytvořil Jan Herink jako výstavní výtvarník přes 30 výstav s hudební tematikou. Byly to výstavy často i objevené, pořádané k různým výročím a vypovídající o osobnostech nebo institucích ze světa hudby v minulosti i v současnosti. Např. Domov v díle Bohuslava Martinů a

Jana Zrzavého, Slovanské motivy v díle Leoše Janáčka, o české hudební emigraci, hudbě a poezii na gramofonových deskách.

Tato činnost ho přivedla ke spolupráci s nakladatelstvím Supraphon, Artia i Panton. Navrhoval obaly gramofonových desek i knih o hudbě. Svůj výtvarný cit i znalost světa hudby spojil v učebnici hudební nauky „My jsme malí muzikanti“ (vyšly 3 díly v mnoha vydáních).

I Jan Herink v mládí hrál na housle, od roku 1936 zpíval v libockém chrámovém sboru a od roku 1951 na břevnovském kůru. Tam se také seznámil s hudebním skladatelem Janem Hanušem – ten byl bas a Herink tenor. Jemné Herinkovy ilustrace k pohádce „Sůl nad zlato“ daly podnět k napsání prvního Hanušova baletu se stejným názvem. Herink pak vytvořil i jevištní výpravu a balet byl uváděn na scéně Smetanova divadla v letech 1954 – 1959. Ke spolupráci se oba umělci sešli i na knížce životních vzpomínek Jana Hanuše „Labyrint světa“, která vyšla v nakladatelství Odeon koncem roku 1996. Jan Hanuš zahajoval Janu Herinkovi i jeho velké samostatné výstavy ve Slaném roku 1958 a ve Vodňanech roku 1998.

Janova praxe i všechny zájmy se také uplatnily při tvorbě koncepce, libreta i výtvarného řešení Památníku Julia Zeyera v původním básníkově domě v Praze 6 – Liboci. Můžeme jen litovat, že Památník už dnes neexistuje.

O historii obce Liboc, dnes části Prahy 6, psal Jan Herink objevené články do časopisu Břevnovan i do sborníku libocké farnosti. Ohledně historie libockého kostela se na něj obraceli libočí faráři i zájemci o regionální historii. V době, kdy se začala opravovat libocká fara, v roce 1989, mu zemřela manželka.

On sám byl od roku 2009 v Domově sv. Karla Boromejského v Řepích. Říkal, že tam „polehává a pozoruje život“, jednu dobu začal i trochu kreslit, ale už to nešlo. Domovu se však povedlo v roce 2010 uskutečnit v tamním refektáři poslední výstavu akvarelů a koláží Jana Herinka pod výstižným názvem „Obrázky pro radost.“ Sestry ho na vozíčku svezly z prvního patra do přízemí, aby se mohl účastnit vernisáže. Výstavu uváděl O.Michal Pometlo od Panny Marie Sněžné.

Připomínal, aby si diváci pečlivě a pozorně prohlédli obrázky a zapamatovali si nějaký detail, třeba žabičku.

Jan Herink byl jedno volební období i formátorem našeho spořilovského společenství. Myslím, že i tam se projevil jako výtvarník, který dává formu, tvar, ale ukazuje na toho jediného formátora – Boha. Byl jen „starší bratr.“

Za bratrem Janem přicházeli do Řep jeho příbuzní, libočí farníci, členové břevnovské scholy i terciáři. Byl vděčný za takový styk se světem, i když se mu stále hůř mluvilo. Letos o Dnu nemocných mu za všechno, co v životě udělal, poděkoval při návštěvě i pražský arcibiskup kardinál Duka.

Josef Lacman

MBS Praha - Spořilov

Služebník věrný Jenda Dobrovolský

Poznal jsem ho začátkem 70. let minulého století jako organizátora ekumenických setkávání v Uhříněvsi. Já jsem se (ve svých 21 letech) teprve „rozkoukával“ po českých náboženských poměrech, on – skoro o dvacet let starší – naopak měl už za sebou léta aktivního působení jak mezi katolíky (jezdíval na „spanilé jízdy“ spolu s Arturem Pavelkou a Jaroslavem Procházkou), tak na poli ekumeny, což souviselo s tím, že jeho manželka Alena byla dcerou uhříněvského evangelického faráře Petříka, který navíc pocházel z pravoslavného prostředí. Už tehdy mě zaujal svou bezprostřední otevřeností pro druhé a nefalšovaným zápalem pro „věc Kristovu“. Teprve posléze jsem poznával, že toto všechno je spojené s životem, který by se klidně mohl jmenovat „příběh jóbůvský“. Nebyla žádná důležitá rovina lidského života, v níž by se mu vyhnulo utrpení. To nejbolestivější začalo po narození syna Marka, který byl postižený, což přivedlo Alenu k celoživotnímu konfliktu s Bohem.

Při kázání na jeho pohřbu zaznělo, že byl tak trochu „velkým dítětem“ – pro to svoje neutuchající nadšení a odvalu pouštět se do zdánlivě beznadějných záležitostí a předem prohraných bitev. Skutečně nevynikal velkou praktičností – ale možná i proto ho občas Bůh dokázal použít k řešení záležitostí velmi praktických. Například když jednou koncem 70. let kvůli své dceři Veronice zabrousil na setkání našeho krčského společenství na „Habrovku“ (kostelík sv. Františka z Assisi v Praze-Krči), všiml si, že mezi námi je i jedno děvče, které zahlédl při svém výslechu v Bartolomějské, jak se družně baví s nějakým vyšetřovatelem StB. Pomohl nám tak odhalit agentku StB, kterou mezi nás tehdejší tajná policie nasadila. Nebo přes jeho maminku (obdivuhodnou do pozdního stáří) do naší země přicházely publikace z římské Křesťanské akademie, po kterých byla mezi námi velká shánka. A Jenda byl velmi spolehlivým distributorem na ta „správná místa“.

Když jsem se s ním pak koncem let 80. setkal po roce od vstupu do SFŘ na svých prvních „františkánských“ duchovních cvičeních, která nám pravidelně dával P. Alois Moc, začala poslední etapa naší společné cesty. Brzy po jejím začátku se Jenda těžce zranil při své práci na soše československé státnosti v Bratislavě. I to bylo vlastně symbolické, protože záhy tato naše společná státnost vzala za své. A Jenda – neustálý „stavitel mostů“ – si v souvislosti se snahami o její udržení odnesl doživotní postižení. Čím byl starší, tím víc kladl důraz na několik málo skutečností – takové „jedno potřebné“ jeho života: vidět přes všechny mraky slunce Božího působení, smysl pro ty, kteří jsou odstrkovaní, na okraji. Schopnost čerpat z bohatství 2. Vatikánského koncilu. A hlavně – zbavit se strachu. U něj, který měl k němu spoustu důvodů, to znělo zvlášť přesvědčivě. Teď, když vidí „tvář v tvář“ svého Pána, může jistě i pro nás, kteří zatím „vidíme jen jako v zrcadle, jen v hádance“, zprostředkovat něco z této neokázalé, františkánské odvahy Božích dětí.

Jiří Zajíc

Vernisáž výstavy čtrnácti pražských mučedníků

Vernisáž se konala 24. 9. 2012. Po hudebním úvodu promluvil k přítomným otec Regalát a také otec provinciál Jurko. Výstava je modifikací obdobné loňské, která byla uskutečněna k 400letému výročí smrti pražských mučedníků. Kromě velmi zajímavých exponátů jako je ornát otce Jana Martinéze, na kterém jsou viditelné dva pruníky kopí i krvavé stopy (ornát je v majetku otců františkánů ve Vídni), jsou zde i zbraně, které zde v onen den byly používány. Rovněž na soše Panny Marie, která byla na výstavu přenesena z klauzury, restaurátoři identifikovali stopy krve. Velkým kladem výstavy je její umístění na autentická místa – v křížové chodbě a rovněž, že si návštěvníci mohou prohlédnout i další místa, kde se mučedníci pohybovali a žili (nádvoří, kostel, reflektář). Výstava bude otevřena do 25. 11. 2012.

Konference o čtrnácti mučednících

Konference byla zahájena v refektáři františkánského kláštera v pondělí 24. 9. 2012 a pokračovala ještě následující den na Katolické teologické fakultě UK. Cílem konference, na které bylo předneseno šestnáct příspěvků s následnou diskusí, bylo osvětlit tyto události z hlediska teologického i historického a také poukázat na vlivy politické, náboženské, filozofické i kulturní.

Příspěvky nebyly dlouhé a většina z nich měla pro laika velkou vypovídací hodnotu. Člověk tak rychle získal přehled o historické a politické situaci a mohl domýšlet některé dějinné události, jejichž důsledky se promítly i v následujících stoletích. / Mgr. Zd. Munzar z Vojenského historického ústavu/. Velmi podnětný byl např. také příspěvek Mgr. M. Elbela z Palackého university, který nás uvedl do mesianských snů o českém národě a jeho úloze coby vyvoleného národa v soudobém utrakvistickém myšlení. Tyto střípky uvádíme jen pro ilustraci. Bude jistě velmi užitečné pro všechny ty, kteří chtějí pochopit události masopustu r. 1611, že budou mít k dispozici sborník, kde budou všechny příspěvky zaznamenány.

K blahořečení čtrnácti pražských mučedníků -františkánů

V kostele Panny Marie Sněžné na Novém Městě Pražském už přes 400 let existuje hrob mučedníků a papež Benedikt XVI. podepsal letos na jaře dekret o jejich blahořečení, které se uskuteční 13. října v pražské katedrále.

Tito bratři budou blahořečeni za svůj život v tu chvíli, kdy zemřeli. Během čtyř staletí po jejich smrti jim už nepřibyla žádná zásluha. Mohli bychom říci, že už tehdy byli blahoslaveni, teď to bude pouze slavnostně prohlášeno. Můžeme tedy přijmout, že tito muži a jejich přímluvy, i neviditelný vliv tady působí po celou tuto dobu. Je tedy spravedlivé a dobré, že se i my snažíme tento posvátný vztah vzít v úvahu a usilujeme o docenění jejich vlivu pro náš kostel, pro církve v našem hlavním městě, v naší zemi i na celém světě. Tertulián nás učí, že krev mučedníků je semenem nových křesťanů a Pán Ježíš říká, že *nikdo nemá větší lásku, než ten, kdo položí život za své přátele* (Jan 15:13).

To je tedy první a snad nejdůležitější význam těchto mučedníků. **Prokázali největší míru lásky a zanechali ji v zemi, kam vlastně přišli na misie.** Tato jejich láska tedy zahrnuje nejen lidi na Novém Městě Pražském, ale také jejich vlastní rodiny a národy, ze kterých přišli nebo i všechny, kteří do kostela, kde žili a zemřeli, doposud přicházejí. Jejich mučednický význam však byl tím posledním potvrzením jejich odhodlání zasvětit život Kristu.

Generální ministr těchto bratří nedlouho před jejich příchodem do Prahy viděl kostel Panny Marie Sněžné jako ruinu. Protože františkáni si nesou jako dědictví povolání sv. Františka, kterého Kristus oslovil z kříže slovy: „*Františku jdi a oprav můj dům, který se rozpadá*“, pocítil tento ministr touhu naplnit Kristovo přání na této stavbě. Je tady další význam těchto bratří, kteří přijali výzvu tohoto ministra a mocí poslušnosti se tedy i na ně vztahuje naplnění přání Spasitele. I kdyby nebyli umučeni, **zůstal tady po nich opravený kostel Panny Marie Sněžné**, který chodí obdivovat lidé z celého světa.

Stejně jako v době sv. Františka se však ukázalo, že toto přání se netýká jen stavby, ale celé Kristovy církve tolik zraněné v době, kdy Pán tyto bratry povolal. Dalším přínosem pro celou církev je tedy jejich poddajnost Kristovu vedení. Přišli sem opravit dům a pokojným způsobem skrze svůj společný život a vytrvalost v těžkých chvílích prohloubit a oživit vzájemnost a laskavost potřebnou pro mezilidské vztahy. Ani nedokážeme odhadnout dosah takové poddajnosti. Víme, že v době Kristově

stačila ochota chlapce poskytnout pár chlebů a ryby, a Pán s tím nasýtil celý zástup. Jednou teprve poznáme, co Pán učinil s ochotou těchto bratří. V době, kdy jsme spíše nakloněni vidět všechno černě a zdá se nám, že nic nemá smysl, byla jejich poddajnost podobná ochotě Petra, který říká svému Mistru: „*Pane, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili, ale na tvé slovo spustím síť.*“ (Lk 5:5).

Další službu církvi i všem lidem prokázali bratří **prožíváním chudoby misijní komunity**. Neměli zde žádné zázemí. Protože se soustředili na obnovu kostela, můžeme předpokládat, že s místními lidmi nestihli navázat takové přátelství, jak tomu třeba bylo v případě minoritů u sv. Jakuba, které místní lidé různých vyznání při přepadení jejich kláštera ochránili. Takovou situaci znají misionáři, kteří jsou v cizím prostředí, kde spoléhají pouze na Pána. Toto zjištění nás vede i k úvaze, že **dobré zázemí je větší bohatství, než prostředky pro stavbu kostela**. Hmotné prostředky byly spíše lákadlem pro loupežný dav, ale věrné přátelství nikdo neuloupí. Jeden z bratří byl onoho dne v nemocnici, protože byl zraněn již dříve na ulici. Můžeme si představit touhu bratří přiblížit se lidem, pro něž kostel opravovali, pro které sem přišli, ale nebyli chtění. Je to obdoba situace proroka Jeremiáše, který chce dobro pro svůj lid i pro jeho vládce, ale je odmítán.

Podobně je tomuto místu posvěcenému krví mučedníků blízká **ekumenická vzájemnost**. Tedy snaha o to, co spojuje, ne, co rozděluje. Všechna ekumenická setkání, ať formální, zvláště na začátku roku, nebo spojená s turistikou a tedy často neočekávaná, ale srdečná, jsou odkazem synů svatého Františka, který v každém člověku, a dokonce v každém tvoru, viděl bratra, tedy dar od Boha. V této souvislosti připomínám dokonce jednoho vyznavače islámu, který se nedávno na nádvoří našeho kostela chodil modlit v předepsané doby. Zdá se, že i oslovení srdcí těchto lidí je ovlivněno přítomností zvláštní protekce umučených bratří. Je až dojemné, jak členové jiných církví nebo vyznavači jiných náboženství, jen pokud nejsou nějak předem zaujati, mohou mít radost z blízkosti Boha na území našeho kostela.

Pro mučedníky byl náš kostel místem poprav. Už v dřívějších dobách se zde odehrálo mnoho krvavých událostí. **Jejich smrtí však se toto místo jako by změnilo v oázu klidu**, kam chodí maminky krmit malé děti, kam si chodí turisté i obyvatelé Prahy odpočinout a zakusit trochu Pokoje a Dobra, který tito synové sv. Františka přinesli a svou smrtí trvale s tímto místem spojili. Dokonce se zdá, že se tento Pokoj a Dobro odtud může šířit, pokud ho nechceme pouze konzumně přijímat, ale brát ho i jako výzvu pro všechna místa, kam nás Pán pošle. Tady máme trochu potíže s vyjádřením toho, co vnímáme, ale těžko dokazujeme. Je však možné říci s Ježíšem: „*Kdo má uši k slyšení, slyš!*“ Zdá se totiž, jakoby tito mučedníci svým životem a smrtí dokázali zabudovat Pokoj a Dobro, které jim byly slíbeny, do stavby našeho kostela, která je spojena s jejich životem svou krásou a s jejich mučednictvím i svou obrovskou výškou, měřenou pádem jejich těl. Je zjevné, že tito cizinci zjednali prožitek domova v našem kostele všem, kdo sem přicházejí, a s vděčností, někdy těžko pochopitelnou jim samým, se sem rádi vracejí.

Asi nedokážeme dohlédnout a zhodnotit celý význam života a smrti těchto našich spolubratří a toho, jak se na nich projevila Boží milost. Kéž by tyto věty byly alespoň výzvou k náhledu na to, co vidíme pouze srdcem, když naše oči jsou příliš zatížené dědičným hříchem. Dějiny tohoto místa ještě nejsou u konce, můžeme jen s obdivem nebo také s vděčností sledovat, jak Bůh dává trvání tomu, co je v očích světa slabé a křehké.

bratr Antonín Klaret OFM

Patronáty členů NR nad MBS:

Jiří Šenkýř

MBS: Blažovice, Karviná, Plzeň, Podolí u Brna, Praha Krč, Uherské Hradiště, Zlín

František Reichel

MBS: Červený Kostelec, Jilemnice, Krnov, Opava, Přerov, Příbram

Zdeňka Nečadová

MBS: Brno Husovice, Brno kapucíni, Olomouc, Olomouc rodiny, Třebíč

Luboš Kolafa

MBS: Benešov, Čáslav, Liberec, Ostrava, Praha Spořilov, Svatava, Šumperk

Markéta Strašíková

MBS: Brandýs nad Orlicí, Hradec Králové, Jihlava, Slatiňany, Stará Boleslav

Alexandra Tesaříková

MBS: Černošice, Jindřichův Hradec, Praha PMA, Praha PMS, Praha Sv. Josef

Jaroslav Antoš

MBS: Čeladná, Český Těšín, Frýdek-Místek, Fulnek, Havířov, Jablunkov, Šternberk

Hana Reichsfeldová

MBS: Hodonín, Kroměříž, Milotice, Moravská Třebová I a II, Nivnice, Staré Město

Nenechat se oblbnout!

Zejména po internetu chodí nejrůznější výzvy typu: ten a ten nutně potřebuje finanční pomoc / je zadlužen, nemocen, má dobrý nápad.../ Dojemný příběh zahraje na naše city a my jsme najednou ochotni poslat peníze na jakýsi účet. Jsme zodpovědní za to, kam dáváme své peníze, co a kde nakupujeme. Když koupím bulvární noviny, tak umožním, aby zítra zase vyšly. Když koupím výrobek od jednoho dodavatele, umožním jeho rozvoj a potlačím jeho konkurenci. Na neznámé účty nic neposílejte, i když se tváří i zbožně. Nedávno se šířil e-mail, že jeden z představitelů mezinárodní rady SFŘ potřebuje peníze na léčení. Pak se ukázalo, že to není pravda. V podobných případech nic nepřeposílejte, radte se, přemýšlejte a hlavně neposílejte peníze.

Jiří Šenkýř

O knize J. Zajíce „CENA VĚRNOSTI“

V souvislosti s velkou říjnovou událostí, kterou je pro nás františkány blahořečení čtrnácti pražských mučedníků, si možná mnozí z nás položili některou z následujících otázek: Čím mohou muži, kteří zemřeli násilnou smrtí před čtyřmi sty lety, oslovit nás, lidi z druhé dekády jedenadvacátého století? Proč se právě jim dostalo cti blahořečení a proč právě dnes? Co je na nich tak podivuhodného a současného, že nám je církev staví před oči jako vzory hodné následování?

Kdo se takto ptá, určitě nalezne logickou a přitom překvapivou odpověď v knížce Jiřího Zajíce CENA VĚRNOSTI. A je to odpověď, která v hávu dramatických okolností starého příběhu hluboce rezonuje s problémy dneška.

Zuzana Holasová, MBS Praha 4 – Spořilov

Poznámka:

Knihy je v distribuci sester Paulínek i v prodejnách Karmelitánského nakladatelství.

Chtěli byste navštívit Svatou zemi ?

Uvažujeme o týdenní klasické pouti Svatou zemí v postní době (koncem února 2013) doprovázenou otcem františkánem. V plánu je navštívit především Galileu, Jeruzalém a okolí. Návrh podrobného programu zašlu obratem na vyžádání. Pokud se přihlásí alespoň 20 zájemců do konce října, podnikneme další kroky pro její uskutečnění. Svůj zájem sdělte na e-mailovou adresu f.reichel@volny.cz nebo telefon 725 939 385.

Olympijská pochodeň ve františkánských rukou

Mezi osmi tisíci rukama, jimiž na své pouti letos prošla olympijská pochodeň, byla také jedna františkánská. Patřila běžkyni číslo 102 v 59. dni štafety Claudii Riessové z kláštera v Dillingen nad Dunajem ve Švábsku. Tato padesátiletá „maratónská jeptiška“, jak ji označil místní tisk, se k běhání dostala před sedmi lety. „Rostla jsem čím dál víc do šířky a při běhání se nejrychleji hubne,“ říká k tomu Claudia. Od té doby se už čtyřikrát zúčastnila mnichovského maratónu, zatím nejlepší čas měla 4 hodiny 33 minut. O běhání tvrdí, že je velmi vhodné pro rozjímání a vždy se při něm modlí, nejraději růženec.

Petr Tesařík

Františkáni působí při OSN

Při OSN působí nevládní nezisková organizace Franciscans International, která spolupracuje s celou františkánskou rodinou a snaží se ve světové politice prosazovat hodnoty, které ctil sv. František a kterými se snažíme řídit i my všichni - úctu ke každé lidské bytosti, spravedlivé rozdělování statků, snahu o smíření mezi lidmi i celými národy a šetrné chování k životnímu prostředí. Franciscans International pracuje hlavně při Radě lidských práv OSN a zaměřuje se zejména na problémy extrémní chudoby, novodobého otroctví, míru a smíření, ochranu slabých a ponižovaných nebo ochranu životního prostředí.

Kanadské alimenty

nejsou slangovým vyjádřením pocházejícím z právnické hantýrky, ale terminus technicus pro aktivitu bratří a sester z Kanady. Společně balí humanitární pomoc do nákladových kontejnerů a rozesílají ji do rozvojových zemí.

Saša Tesaříková

Návod k použití a technické poznámky na závěr

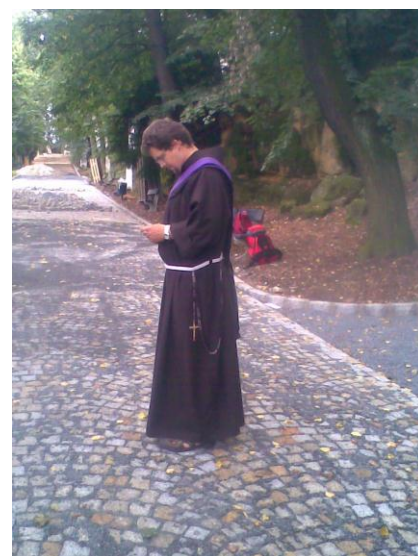
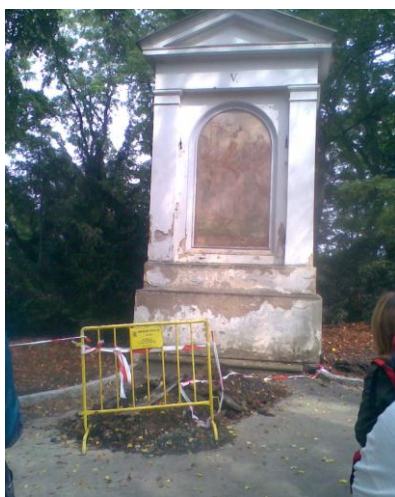
Sestry a bratři. Dostává se vám do rukou další číslo Zpravodaje. Nová národní rada se snaží mu dát pevnější strukturu a větší přehlednost. Současně se také snaží o jeho přijatelný rozsah a jednoduchost jeho využití. Protože jsou ale požadavky vás čtenářů velmi různorodé, pokusím se vám nastínit několik rad, jak s dílkem naložit. Zpravodaj dostáváte ve formátu pdf. To pdf je pro ty, kterým se wordová sazba ať už z těch či oněch důvodů „rozběhne“, případně pro ty, kdo to už dál nechtějí nijak dělit, zvětšovat nebo jinak upravovat k obrazu svému. Word je formát vhodný pro kutily, bohužel ale při všech nedokonalostech textového editoru vznikl obrovský soubor o téměř 40 MB. Proto na editovatelný wordový soubor naleznete pouze odkaz na „leteckou poštu“, kde si ho snadno stáhnete do počítače a můžete si s ním dále nakládat. Písmo volíme velikosti 12. Větší, které jsme použili v minulém čísle, je

sice dobré pro nás stařecky dalekozraké, ale padesát stránek zpravodaje je přece jen hodně. Zpravodaj dodáváme jen v barevné bohaté verzi. Černobílou získáte prostým zadáním černobílého tisku. Chcete-li tisknout jen něco, máte možnost si zadat tisk požadovaných stránek. A jste-li průměrně zdatní uživatelé počítače, dokážete si ve wordové verzi i vyházet obrázky a tisknout jen text. Akorát pozor na formátování v textových polích.

Jednu prosbu mám jménem celé redakce. Pokud posíláte příspěvky, volte zasilání v editovatelném formátu (doc, docx, txt, rtf). Velmi nám také pomůžete, pokud se nebudete snažit nám „ulehčit“ práci různými odrážkami, posouváním textu mezerníkem či nastavováním odstavců nebo druhů písma. Nejhorší „pomoc“ pak je vkládání obrázků do textu. Proto prosím o příspěvky v nejjednodušším tvaru prostého textu a obrázky zvlášť. A zadáte-li popisky obrázků přímo do jejich názvu, bude vše dokonalé a naše radost už nebude znát mezí. (I když jako správní františkáni byste nám to měli poslat rukou psané, naškrabané, umaštěné a nečitelné a pak po několika hodinách naší tvrdé práce nám nad hotovým dílem vynadat a vyhnat nás na déšť a mráz.)

Ale nakonec, my si poradíme skoro se vším. Hlavně, když něco pošlete ☺.

František z Rychnova

Jak je patrné z momentek z Petřína, letošní Křížová cesta byla tak trochu přes překážky. Cesta se opravuje, takže jsme se brodili kamením a přeskakovali navezené kupy s pískem. Přesto byla letošní Křížová cesta opět krásná. Bratr jáhen Eliáš nás provázel jednotlivými zastaveními a vzpomínal hlavně na děti, kterým je cesta věnovaná a na naše rodiny.

**Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, tady a ve všech Tvých kostelích na celém světě,
a chválíme Tě, protože svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.**

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice
adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFR v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO
email: info@sfr.cz IČO: 00676560 <http://www.sfr.cz>